

ความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนา กับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา

The Expectations of People for the Development Policies and Public
Participation in Khohong Municipality, Songkhla Province

ณัฐธนิชา ทิพย์สังข์

Nuttanicha Thipsung ¹

ขายนีย์ ช.บุญพันธ์

Kayanee Chor Boonpunth ²

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนา กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนา กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา จำนวน 397 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างรายคู่ และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง คองหงส์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ พื้นที่อาศัย และระยะเวลาที่อาศัย มีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยความคาดหวังต่อนโยบายด้านการพัฒนา ประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคม สาธารณสุขและคุณภาพชีวิต ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาการบริหารจัดการ โดยตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายความคาดหวังต่อนโยบายด้านการพัฒนามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา

คำสำคัญ : ความคาดหวัง นโยบายด้านการพัฒนา การมีส่วนร่วม

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

E-mail: koize.kj@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขายนีย์ ช.บุญพันธ์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

E-mail: kayaneechor@gmail.com

Abstract

The study on public expectation towards development policies and public participation among people in Kho Hong Municipality, Songkhla, aimed to 1) explore the level of public participation in Kho Hong Municipality, Songkhla, 2) compare public participation in Kho Hong Municipality, Songkhla, based on personal factors, and 3) examine the relationship between public expectation towards development policies and public participation among people in Kho Hong Municipality, Songkhla. The data were collected through a questionnaire distributed to 397 people aged 18 years and above living in Kho Hong Municipality, Songkhla. The collected data were then analyzed using statistical methods, including frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation. Other analyses were the comparison of the means of the sample, one-way ANOVA, paired t-test, and correlation analysis.

The results revealed that public participation in Kho Hong Municipality, Songkhla, was at a high level. The comparison of public participation in Kho Hong Municipality, Songkhla, based on personal factors indicated that gender, education, career, income, residence area, and duration of living in the area significantly led to different levels of public participation in Kho Hong Municipality, Songkhla, at a significance level of .05. Regarding the analysis of the factors in public expectation towards development policies, it involved four aspects, namely transportation and infrastructure development; society, public health, and quality of life; environment; and management development. The variables showed that public expectation towards development policies had a positive relationship with public participation among people in Kho Hong Municipality, Songkhla.

Keywords : Expectation, Development policies, Participation

บทนำ

นับตั้งแต่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดว่ารัฐต้องให้อิสระแก่ท้องถิ่น ต้องกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง ตัดสินใจ ในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจ ระบบสาธารณสุข โภค ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงเท่าเทียมกันทั่วประเทศ โดยจะต้องมีการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเอง ดังกฎหมาย กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย

อำนาจที่บัญญัติว่าต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ การจัดสรรสัดส่วนภาษี และอากรให้ชัดเจนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 78 มาตรา 282 และมาตรา 283 รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวยังได้กำหนดการเลือกตั้งผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นและได้กำหนดให้มีกระบวนการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารท้องถิ่น โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเห็นว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มาตรา 284 มาตรา 285 และมาตรา 286 (ราชกิจจานุเบกษา, 2550) และในปัจจุบันนี้ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ฉบับที่ 20 วันที่ 6 เมษายน 2560 ว่าด้วยหมวดที่ 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น (6 มาตรา) มาตรา 249 มาตรา 250 มาตรา 251 มาตรา 252 มาตรา 253 และ มาตรา 254 (ราชกิจจานุเบกษา, 2560)

ในอดีตที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค แต่ภายหลังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ระบุให้ท้องถิ่นปกครองตนเองได้ ประกอบกับมีการตราพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการตนเอง ผู้นำทางการเมืองหรือผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้ที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนมาจากส่วนกลาง ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและความสำคัญไม่น้อยเนื่องจากผู้นำท้องถิ่นเป็นบุคคลสำคัญและความสำเร็จของท้องถิ่นหรือกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นนั้น ซึ่งถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความสามารถในการบริหารจัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้นำท้องถิ่นถือได้ว่าเป็นหลักของการบริหารงานในท้องถิ่น

จากสถานการณ์ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้เข้ามาทำการรัฐประหารยึดอำนาจรัฐบาล ตั้งแต่ปี 2557 เกิดการปล่อยให้อำนาจการเลือกตั้งท้องถิ่นมายาวนาน ซึ่งระยะเวลาประมาณ 7 ปีเต็ม จึงทำให้มีการเรียกร้องคืนอำนาจการเลือกตั้งให้ท้องถิ่นต่อรัฐบาลออกมาเป็นระยะๆ จนกระทั่งมีสัญญาณจากรัฐบาลได้มีพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2562 ประกาศใช้แล้วให้มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 16 เมษายน พ.ศ.2562 และได้สรุปมติให้มีการจัดเลือกตั้งท้องถิ่นของเทศบาล เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2564 ที่ผ่านมา ได้มีการเลือกตั้งเทศบาล 2,472 แห่ง ถือเป็นการเลือกตั้งท้องถิ่นลำดับที่ 2 ต่อจากการเลือกตั้งนายกและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) 76 แห่ง ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ.2563 (ปีซีไทย, 2564)

หลังจากที่รัฐบาลคืนอำนาจการเลือกตั้งท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นตัวชี้วัดถึงคุณภาพของประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นหลากหลายมิติ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นของตนเอง เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองท้องถิ่น ทั้งในแง่ทิศทางของการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการคืนอำนาจให้กับประชาชน ในการเลือกผู้นำท้องถิ่นของตนเอง ทั้งในส่วนผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นต่อไป

การเข้ามามีบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นสิ่งสำคัญนั่นก็คือ นโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่น นโยบายเป็นภาพฉายขนาดใหญ่ที่จะสะท้อนภาพได้หลายมิติมุมมอง ถือเป็นแก่นสารสาระในการดำเนินกิจการท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง นโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่น เป็นทิศทาง แผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกที่จะทำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือตอบสนองต่อปัญหาของท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้นแต่ละท้องถิ่นจะมีนโยบายที่แตกต่างกันตามสภาพปัญหาและศักยภาพการพัฒนาของท้องถิ่น นั้น ๆ นโยบายสาธารณะที่ดีในระดับท้องถิ่นต้องตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่น และได้รับการยอมรับจากประชาชน เสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย และทำให้นโยบายนั้นสัมฤทธิ์ผลอย่างยั่งยืน ดังนั้นการพัฒนานโยบายย่อมขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ได้ ในการเลือกตั้งผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ลงสมัครการเลือกตั้ง ก็จะต้องนำเสนอนโยบายด้านการพัฒนาท้องถิ่นแก่ประชาชนในการรณรงค์เลือกตั้ง ซึ่งนโยบายต่าง ๆ ที่ประกาศออกมา ก็จะสร้างความคาดหวังให้กับประชาชนในพื้นที่นั้น คาดหวังที่จะเห็นความสำเร็จของนโยบายให้เป็นรูปธรรม และพัฒนาชุมชนพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ด้วยปัจจุบันเป็นช่วงเปลี่ยนแปลงการบริหารงานท้องถิ่นของผู้นำท้องถิ่นชุดใหม่ของเทศบาลเมืองคอหงส์ และได้มีการแถลงนโยบายของนายกเทศมนตรีเมืองคอหงส์ต่อสภาเทศบาลเมืองคอหงส์ ก่อนเข้ารับในการปฏิบัติหน้าที่ ตามที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2562 มาตรา 48 ทศ กำหนดไว้ ในวันจันทร์ที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 โดยกำหนดเป็นแนวทางนโยบายในการบริหารงาน ซึ่งกำหนดนโยบายไว้ 4 พัฒนา 2 ส่งเสริม นโยบายด้านการพัฒนา ประกอบด้วย การพัฒนาด้านระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาด้านการบริหารจัดการ ซึ่งยังมีนโยบายด้านการส่งเสริม ประกอบด้วย การส่งเสริมการศึกษา ประเพณีวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน (เว็บไซต์เทศบาลเมืองคอหงส์, 2564)

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่สังกัดในเทศบาลเมืองคอหงส์ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนากับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา เพื่อทราบความต้องการของประชาชนและเป็นข้อมูลให้นำมา

พัฒนาการบริหารของผู้นำท้องถิ่นให้เป็นไปตามความคาดหวังของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นต่อไป และนโยบายต่าง ๆ ที่ผู้นำท้องถิ่นได้แถลงไว้ก่อนเข้ารับตำแหน่งสามารถนำมาสู่การปฏิบัติได้จริงหรือไม่ เพราะประชาชนคือหัวใจหลักในการขับเคลื่อนการบริหารของผู้นำท้องถิ่นได้สำเร็จได้ เพราะประชาชนคือผู้รู้และเข้าใจปัญหาของท้องถิ่นตนเองว่ามีปัญหาอะไร ดังนั้นผู้นำท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยแสดงความคิดเห็น และยังเป็นการติดตามการบริหารงานว่าได้ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนากับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา

การทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) โดยมีกลุ่มนักจิตวิทยาที่เป็นปัญญานิยม มีความเชื่อว่ามนุษย์ที่เกิดมาเป็นสัตว์โลกที่มีสมองหรือปัญญาความคิดที่ตัดสินใจว่า จะกระทำแสดงออกถึงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะได้ไปสู่เป้าหมายได้ตอบสนองความต้องการของตนเอง จึงเกิดเป็นสมมติฐานดังนี้ (อุไรวรรณ เกิดผล, 2539)

- 1) มนุษย์จะแสดงออกถึงพฤติกรรมถูกกำหนดขึ้น โดยมาจากผลรวมจากแรงผลักดันภายในของเขาเองและแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม
- 2) มนุษย์ทุกคนล้วนมีความปรารถนา มีความต้องการและเป้าหมายที่แตกต่างกันไป
- 3) มนุษย์จะตัดสินใจที่กระทำพฤติกรรมโดยที่เลือกจากพฤติกรรมหลายอย่าง สิ่งที่เป็นข้อมูลให้เลือก ได้แก่ความคาดหวังในค่าของผลลัพธ์ที่จะได้ภายหลังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นไปแล้ว

สกาเวเตียน ปณสมิทธิ (2540) ได้กล่าวถึงความหมายของความคาดหวังไว้ว่า เป็นแนวคิดที่บุคคลนั้นได้มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วได้แสดงออกมาโดยผ่านการพูด การเขียน และในการแสดงออกดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์ ภูมิหลังในสังคม และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลอื่นมีความคิดที่อาจไม่เห็นด้วยก็ได้ หรืออีกคำกล่าวหนึ่ง ความคาดหวัง คือ การที่ได้แสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง โดยมีเรื่องของสภาวะทางอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้องเป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่

พร้อมจะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ทำให้บุคคลพร้อมแสดงออกโต้ตอบสิ่งต่าง ๆ ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ ดังนั้นควรพิจารณาองค์ประกอบของทัศนคติควบคู่ไปด้วย

อริยา คูหา (2546) กล่าวว่าไว้ว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อได้เกิดมาบนโลกแห่งนี้ เมื่อถึงช่วงอายุหนึ่งได้เจริญเติบโตขึ้นทางด้านความคิดก็จะเกิดมีความต้องการและมีความรู้สึกนึกคิดเป็นตัวของตัวเอง หรืออาจมีวุฒิภาวะทางด้านความคิดที่โตขึ้น ทำให้มนุษย์ล้วนมีเป้าหมายให้กับชีวิตตัวเอง เพื่อต้องการให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งในเส้นทางในการเดินทางที่จะไปสู่เป้าหมายนั้น มนุษย์ทุกคนจะต้องคาดหวังต่อความสำเร็จนั้น อาจจะเป็นความคาดหวังให้กับตัวเองหรือเป็นความคาดหวังให้กับบุคคลอื่น โดยทำการคาดหวังให้บุคคลอื่นเป็นไปตามที่ตัวเองต้องการตามเป้าหมายที่วางไว้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

อรพินท์ ส孚โชคชัย (2551) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ยังหมายถึงกระบวนการที่นำประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้าร่วมในการหาวิธีแก้ไขปัญหายุ่งยากซับซ้อน ร่วมกันหาทางออกสำหรับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในทางสันติเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาสังคมที่ยุ่งยากซับซ้อนและเป็นที่ยอมรับหรือเป็นฉันทามติของประชาสังคม เป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ โดยนำความเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจ และนำไปกำหนดแนวทางหรือนโยบายสาธารณะที่ภาครัฐจะดำเนินการ

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และคณะ (2554) การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น คือการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีสิทธิในกระบวนการนโยบายสาธารณะ การให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การร่วมรับรู้ข่าวสาร การร่วมตัดสินใจ ทั้งในขั้นตอนการริเริ่มนโยบาย การจัดทำแผนงานโครงการหรือจัดทำกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและด้านการประเมินผลตามนโยบาย แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมนั้น

บริบทนโยบายเทศบาลเมืองคอหงส์

ภายใต้แนวคิด “เทศบาลเมืองคอหงส์ เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ สู่เมือง SMART CITY”

นโยบายด้านการพัฒนา 4 ด้าน

1. พัฒนาด้านระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การบริหารงานนโยบายด้านการพัฒนาของเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับการก่อสร้างถนน การขยายเขตไฟฟ้า การก่อสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร งานปรับปรุงถนนลูกรัง งานขุดลอกคลองสาธารณะ การจัดหาที่ดินเพื่อนประชาสัมพันธ์

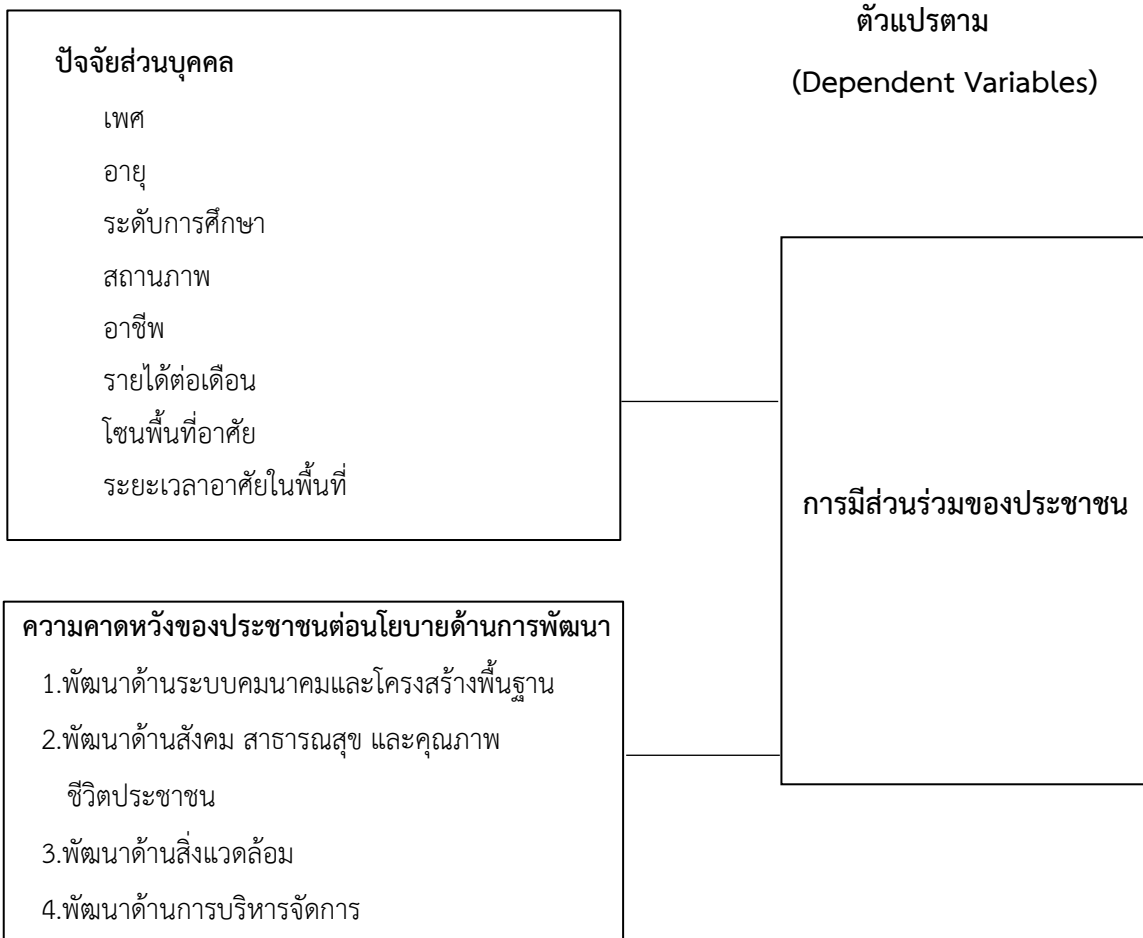
2. พัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน หมายถึง การบริหารงานนโยบายด้านการพัฒนาของเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านสาธารณสุข การระงับโรคติดต่อ การให้เข้าถึงบริการทางการแพทย์ งานพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ การส่งเสริมกลุ่มชุมชนต่างๆในพื้นที่ งานป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด

3. พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การบริหารงานนโยบายด้านการพัฒนาของเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับการจัดการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน การจัดระเบียบที่พักอาศัย การปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนให้สะอาด และการอนุรักษ์เขาคอหงส์

4. พัฒนาด้านการบริหารจัดการ การบริหารงานนโยบายด้านการพัฒนาของเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับการพัฒนาเทศบาลให้มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการบริการ การทำงานของส่วนราชการต่าง ๆ รวดเร็ว จัดให้มีบริการส่วนหน้า และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา จำนวน 397 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ และชุมชนที่อาศัย ระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ โดยเป็นการเลือกตอบ (Check list) ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนาของเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน 2.ด้านการพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน 3.ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม 4.ด้านพัฒนาการบริหารจัดการ โดยมีลักษณะเป็นมาตรอันตรภาค (Interval Scale) 5 ระดับ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานและทำกิจกรรมในการพัฒนาของเทศบาลเมืองคองหงส์ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เสนอความคิดเห็น การเข้าร่วมกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ โดยมีลักษณะเป็นมาตรอันตรภาค (Interval Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ Likert (1961) ส่วนที่ 4 คำถามปลายเปิด แบบสอบถามข้อความคิดเห็น/เสนอแนะ แนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถาม โดยหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach พบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.896 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (t-test) (F-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation)

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนาของเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา โดยภาพรวม

ความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนาของเทศบาลเมืองคองหงส์	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน	4.46	0.50	มากที่สุด	2
2. ด้านการพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน	4.49	0.86	มากที่สุด	1
3. ด้านการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	4.20	0.47	มาก	4
4. ด้านพัฒนาการบริหารจัดการ	4.39	0.66	มากที่สุด	3
รวม	4.38	0.62	มากที่สุด	

ผลการวิเคราะห์ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนาของเทศบาลเมือง
 คอหงส์ จังหวัดสงขลา โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านความคาดหวังต่อนโยบายพัฒนา
 ($\bar{X} = 4.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาด้านสังคม
 สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน ($\bar{X} = 4.49$) รองลงมา ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและ
 โครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมา ด้านพัฒนาการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.39$) และด้านการ
 พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.20$)

ตารางที่ 2

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
 ดำเนินงานและทำกิจกรรมในการพัฒนาของเทศบาลเมืองคอหงส์

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานและทำกิจกรรมใน การพัฒนาของเทศบาลเมืองคอหงส์	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในระดับ ท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	3.46	0.76	มาก	4
2. ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น คัดค้าน หรือโต้แย้งอย่างมี เหตุผล เมื่อเทศบาลจัดโครงการที่ไม่ตอบสนองต่อการพัฒนาชุมชน	3.44	0.81	มาก	5
3. ท่านได้เข้าร่วมประชุมกับเทศบาลเสนอปัญหาความต้องการของ ชุมชน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านเวทีประชาคมจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น	3.52	0.82	มาก	3
4. ท่านได้มีส่วนร่วมสนับสนุนช่วยเหลือการดำเนินงานของเทศบาล หรือร่วมดูแลสาธารณะประโยชน์ของชุมชน	3.25	0.86	ปานกลาง	7
5. ท่านมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม/เข้าร่วม ตามนโยบายหรือ โครงการต่าง ๆ ของเทศบาล เช่น โครงการฝึกอบรมอาชีพ หรือ กิจกรรมอบรมต่าง ๆ	3.53	0.83	มาก	2
6. ท่านมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลหรือร้องทุกข์ในการบริการในด้าน ต่าง ๆ ของเทศบาล	3.91	0.89	มาก	1
7. ท่านมีส่วนร่วมสังเกตการณ์ การทำงานของผู้รับจ้างภายนอกที่มา ดำเนินการโครงการต่างๆ ของเทศบาล	3.23	0.87	ปานกลาง	8
8. ท่านมีส่วนร่วมติดตามผลและตรวจสอบความก้าวหน้าในการ ปฏิบัติงานตามแผนงานของเทศบาล	3.15	0.83	ปานกลาง	9
9. ท่านได้ร่วมประเมินผลในการพัฒนาด้านการเมืองการบริหารและ การให้บริการของเทศบาลในมิติต่าง ๆ	3.29	0.71	ปานกลาง	6
รวม	3.42	0.67	มาก	

ผลการวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานและทำกิจกรรมในการพัฒนาของเทศบาลเมืองคองหงส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลหรือร้องทุกข์ในการบริการในด้านต่าง ๆ ของเทศบาลมากที่สุด ($\bar{X}=3.91$) รองลงมา การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม/เข้าร่วม ตามนโยบายหรือโครงการต่าง ๆ ของเทศบาล เช่น โครงการฝึกอบรมอาชีพหรือกิจกรรมอบรมต่าง ($\bar{X}=3.53$) การได้เข้าร่วมประชุมกับเทศบาลเสนอปัญหาความต้องการของชุมชน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านเวทีประชาคมจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.52$) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในระดับท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด ($\bar{X}= 3.46$) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น คัดค้าน หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เมื่อเทศบาลจัดโครงการที่ไม่ตอบสนองต่อการพัฒนาชุมชน ($\bar{X}=3.44$) การได้ร่วมประเมินผลในการพัฒนาด้านการเมืองการบริหารและการให้บริการของเทศบาลในมิติต่าง ๆ ($\bar{X}=3.29$) การได้มีส่วนร่วมสนับสนุนช่วยเหลือการดำเนินงานของเทศบาลหรือร่วมดูแลสาธารณะประโยชน์ของชุมชน ($\bar{X}=3.25$) การมีส่วนร่วมสังเกตการณ์ การทำงานของผู้รับจ้างภายนอกที่มาทำการโครงการต่างๆ ของเทศบาล ($\bar{X}=3.23$) และสุดท้ายการมีส่วนร่วมติดตามผลและตรวจสอบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานตามแผนงานของเทศบาล ($\bar{X}=3.15$)

ผลการวิเคราะห์ระดับเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีอายุ และสถานภาพ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีพื้นที่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และระยะเวลาที่อาศัย แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 3

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความคาดหวังของประชาชนต่อนโยบายด้านการพัฒนา กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา (Pearson's Correlation)

ตัวแปร	ความคาดหวังโดยรวม	ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านการพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน	ด้านการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการ	การมีส่วนร่วมของประชาชน
ความคาดหวังภาพรวม	1	.712*	.747*	.677*	.691*	.122*
ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน	-	1	.330*	.484*	.381*	-.051
ด้านการพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน	-	-	1	.300*	.245*	.101*

ตัวแปร	ความคาดหวังโดยรวม	ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านการพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน	ด้านการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการ	การมีส่วนร่วมของประชาชน
ด้านการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	-	-	-	1	.345*	.203*
ด้านพัฒนาการบริหารจัดการ	-	-	-	-	1	.090
การมีส่วนร่วมของประชาชน	-	-	-	-	-	1

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยความคาดหวังต่อนโยบายด้านการพัฒนากับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีขนาดความสัมพันธ์ในภาพรวม ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน เท่ากับ .712 ด้านการพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน เท่ากับ .747 ด้านการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ .677 ด้านพัฒนาการบริหารจัดการ เท่ากับ .691 และการมีส่วนร่วม เท่ากับ .122 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ในช่วง .090 ถึง .747 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก

ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า ตัวแปรต้นกับตัวแปรต้น มีความสัมพันธ์กันเองสูงเกินไป ส่งผลให้เกิด Multicollinearity จึงอาจส่งผลต่อการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ Multiple Regression

อภิปรายผล

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา จากการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับการมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลหรือร้องทุกข์ในการบริการในด้านต่าง ๆ ของเทศบาล อยู่ในระดับมากอันดับที่ 1 อาจเนื่องมาจากช่องทางการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนด้านการแจ้งข้อมูล ร้องทุกข์ เข้าถึงเทศบาลได้ง่ายและมีหลายช่องทางในการติดต่อโดยเฉพาะผ่านระบบออนไลน์ สะดวกรวดเร็ว และประชาชนเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรง ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมาก ซึ่งยอมรับผลการวิจัยนี้

ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน จากการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีพื้นที่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และระยะเวลาที่อาศัย แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากประชาชนมีความ

คาดหวังต่อการพัฒนานโยบายของเทศบาลทั้ง 4 ด้านที่แตกต่างกัน แต่เมื่อเทศบาลเมืองคองหงส์ตอบสนองความต้องการได้ไม่ตรงตามที่คาดหวังของประชาชนได้ทุกคน ก็ทำให้ประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลเมืองคองหงส์ ขณะที่ประชาชนบางกลุ่มที่ได้ตามความคาดหวัง ก็จะทำให้ความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลเมืองคองหงส์มากกว่า และในส่วนประชาชนที่มี อายุ และ สถานภาพ แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตเทศบาลเมือง คองหงส์ จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามผลการทดสอบสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากความคาดหวังขอประชาชนแต่ละช่วงอายุ และสถานภาพทางสังคมนั้น ประชาชนมีความต้องการ ความคาดหวังต่อนโยบายด้านการพัฒนาคล้ายๆกัน จึงทำให้การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยความคาดหวังต่อนโยบายด้านการพัฒนา สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยความคาดหวังต่อนโยบายด้านการพัฒนา ทั้ง 4 ด้าน ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน ด้านการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และด้านพัฒนาการบริหารจัดการการ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในเชิงบวก หรือมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือถ้าประชาชนมีความคาดหวังสูงก็จะมีส่วนร่วมสูงขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อนโยบายด้านการพัฒนา สังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เทศบาลควรจัดระเบียบสุขนั้จรรจัด ดังนั้น ผู้บริหารของเทศบาลควรจะดำเนินงานนโยบายด้านพัฒนา สังคม สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตประชาชนเพิ่มมากขึ้นอย่างเร่งด่วน โดยเน้นเรื่องการจัดระเบียบสุขนั้จรรจัด เพราะเป็นปัญหาหลักต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนและมีผลต่อความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนด้วย ควรจัดหาเจ้าหน้าที่ดูแลหรือประสานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดหาสถานที่พักผ่อนให้สุขนั้ที่ถูกต้องทั้งอย่างเหมาะสมต่อไป และรองลงมา คือ ปัญหาด้านยาเสพติด เป็นอีกปัญหาสำคัญที่ผู้บริหารของเทศบาล ควรเร่งหาหน้โยบายมาแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติดในชุมชน ส่งเสริมกิจกรรมให้ความรู้กับเยาวชนในชุมชนอย่างจริงจังเพิ่มมากขึ้น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนของเทศบาล

2. จากผลการวิจัย พบว่า เทศบาลเมืองคองหงส์ ควรให้ความสำคัญกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในทุกชุมชนทั้งที่อยู่โซนใน และโดยเฉพาะโซนนอกที่ห่างไกลจากตัวเทศบาลออกไป เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าพื้นที่อาศัยที่อยู่โซนนอก ประชาชนมีส่วนร่วมต่ำกว่ามาก ดังนั้นควรเพิ่มช่องทางความ

การใช้สถานที่ในการจัดโครงการ/กิจกรรม หรือจัดหมუნวนเวียนกันไป ให้ความสำคัญและความเท่าเทียม ต่อทุกชุมชนมากขึ้น

3. จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานและทำ กิจกรรมในการพัฒนาของเทศบาลเมืองคอหงส์ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมติดตามผลและ ตรวจสอบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานตามแผนงาน ดังนั้น ผู้บริหารของเทศบาล ควรออกนโยบายที่ ส่งเสริมด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการติดตามผลตรวจสอบการดำเนินของเทศบาลให้มากขึ้น ควรมีการแต่งตั้งตัวแทนจากภาคประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการติดตามประเมินผลการทำงาน ของเทศบาลเมืองคอหงส์ และกำหนดชุดวาระ 1 ปี เพื่อป้องกันเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันระหว่าง คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองคอหงส์ในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอ หงส์ จังหวัดสงขลา จึงควรอาศัยการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) และการทำการสัมภาษณ์เฉพาะกลุ่ม (Focus Group)

2. ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น กลุ่มประชาชน เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร ในอำเภอ หรือ จังหวัดเดียวกัน เพื่อจะได้ทราบระดับความมี ส่วนร่วมของกลุ่มประชาชนในภาพรวมที่ใหญ่ขึ้นในระดับอำเภอหรือจังหวัด

3. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมที่อาจส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขต เทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลาในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และคณะ. (2554). รายงานการศึกษา เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนใน กระบวนการนโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ.พี. กราฟฟิค ดีไซน์ และการพิมพ์ จำกัด.
- สกาเวเดือน ปณสมิทธิ์. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการรื้อปรับระบบของพนักงาน ธนาคาร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- อรพินท์ สฟโชคชัย. (2551). หลักสำคัญในการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม Participatory Governance Principle (การเปิดระบบราชการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม). สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), สถาบันวิจัยและพัฒนาคุณภาพ (สวพ.)สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน): กรุงเทพฯ.

อริยา คูหา. (2546). แรงจูงใจและอารมณ์. ปัตตานี: ภาควชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

อัยย์ชาลิสา ชูอินทร์. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับแรงจูงใจในการบริการสาธารณะ กรณีศึกษา สถานีตำรวจภูธรเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี. (สารนิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา) สืบค้น 5 พฤศจิกายน 2564 <http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/12335>